

Resolució 331/2018, de 15 de novembre

Número d'expedient de la reclamació: 320/2018

Administració reclamada: Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública de la Generalitat de Catalunya. Direcció General de la Funció Pública

Informació reclamada: Adreces de correu electrònic de tot el personal de la Generalitat de Catalunya.

Sentit de la Resolució: Estimació

Resum: L'LTAIPBG reconeix i garanteix el dret d'accés a tothom, inclosos els membres o representants de les persones treballadores. Per tant, la condició sindical del subjecte actiu del procediment no pot justificar la resolució desestimatòria de la sol·licitud. L'adreça de correu electrònic dels treballadors, en tant que eina facilitada per l'organització per al desenvolupament de les tasques que cada persona empleada té encomanades, s'ha de considerar una dada identificativa relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració, l'accés a la qual queda, a més, emparat per l'exercici del dret a la llibertat sindical del reclamant. Considerant que el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de les dades personals (RGPD) estableix que, quan les dades objecte de tractament no s'han obtingut directament del titular de les dades, caldrà informar-lo de totes les qüestions previstes a l'article 14.1 i 14.2, en els terminis que s'hi indiquen, es recorda al sindicat la seva obligació, en compliment de l'article 14.3.b) de l'RGPD, d'informar expressament a tots els empleats afectats, en la primera comunicació que els adrexi, del fet que ha obtingut les seves adreces de correu electrònic, de la finalitat del tractament que portarà a terme, de la possibilitat d'exercir els seus drets, i de la resta de continguts a què fa referència l'esmentat article 14 de l'RGPD, i de facilitar-los l'exercici dels drets d'accés a les dades pròpies i de rectificació o supressió d'aquestes dades, o de limitació i oposició al seu tractament.

Paraules clau: Generalitat. Sindicat. Personal. Correu electrònic. Reclamació contra desestimació. Límits. Dades personals. Dades merament identificatives. Llibertat sindical. Obligacions del responsable del tractament.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 31 d'agost de 2018 té entrada a la GAIP la Reclamació 320/2018, presentada pel Sindicat IAC CATAC i formulada contra la Direcció General de la Funció Pública de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 31 de juliol de 2018, el sindicat reclamant va sol·licitar a la Direcció General de Funció Pública el següent: *“Subministrament dels correus del personal de la Generalitat distingint entre el personal funcionari i laboral i dins de cadascun d'aquest classificats per departaments i organismes”*. Tant en l'escrit de la sol·licitud d'accés a la informació pública com en l'escrit de Reclamació justifica la petició de la manera següent: *“Atesa la naturalesa de la nostra activitat (Sindicat IAC-CATAC) i per tal d'informar el personal de l'Administració, en exercici de les nostres funcions, ens resulta imprescindible la relació dels correus electrònics del personal que es troba dins del nostre àmbit d'actuació”*.

3. El 31 d'agost de 2018, la Direcció General de la Funció Pública, resol desestimar la sol·licitud d'accés a la informació pública d'acord amb l'argumentació següent: *“La sol·licitud de subministrament dels correus de tots els empleats de la Generalitat, diferenciats per tipus de vincle i departament o organisme d'adscripció del treballador, no es pot entendre com una sol·licitud d'accés a una dada merament identificativa a la què fa referència l'article 24.1 de la Llei de transparència i per a la cessió de la qual no cal el consentiment de la persona interessada. L'objecte de la present sol·licitud és una llista dels correus electrònics dels empleats públics de la Generalitat amb la finalitat d'exercir l'acció sindical més que una sol·licitud d'accés a la identificació dels treballadors. En aquest sentit, el subministrament de llistes de distribució dels correus electrònics dels treballadors a ciutadans no estaria emparada per l'article 24 de la Llei de transparència”*. Continua dient que *“La cessió dels correus electrònics dels treballadors ha de resultar de la ponderació del dret dels treballadors públics a la protecció de dades i a no rebre enviaments de contingut sindical a la seva adreça de correu electrònic (article 18.4 de la Constitució espanyola), i el dret a l'enviament de correus electrònics als treballadors de l'empresa per part d'una secció sindical, que si bé pot estar emparat en l'article 8 de la Llei orgànica de llibertat sindical, cal dirimir en seu d'acció sindical i en els termes delimitats per la jurisdicció constitucional en la Sentència 281/2005, de 7 de novembre, del Tribunal Constitucional. En relació amb l'acció sindical i el dret d'accés, els òrgans de garantia del dret d'accés a la informació s'han pronunciat en el sentit que si bé la Llei de transparència configura de forma àmplia el dret d'accés a la informació pública, del què són titulars totes les persones, incloses els membres o representants dels treballadors, dret que es pot exercir sense necessitat de motivar la sol·licitud i que solament està limitada en aquells casos en què sigui necessari per la pròpia naturalesa de la informació –derivat del què disposa la Constitució espanyola,- o per la seva entrada en conflicte amb altres interessos protegits, no s'ha de perdre de vista que aquesta norma no està pensada, en cap cas, per a exercir l'activitat sindical, que disposa dels seus propis camins procedimentals específics i que, en últim extrem, pot ésser defensat davant els organismes d'arbitratge existents o els tribunals de justícia competents, sense que s'hagi d'utilitzar la via de la reclamació davant el consell de transparència com a*

mitjà usual per a l'exercici d'aquells drets de representació laboral (R/0485/2017 del Consejo de Transparencia y Buen Gobierno)". D'acord amb l'exposat, la Direcció General de Funció Pública desestima la sol·licitud d'accés tot informant a la persona interessada que la petició de subministrament dels correus de personal de la Generalitat s'ha adreçat a l'òrgan competent en matèria de relacions sindicals d'aquesta Direcció General de Funció Pública.

4. El 10 de setembre de 2018, la GAIP trasllada la Reclamació a l'Administració reclamada i li demana que, dins d'un termini de 15 dies, li remeti un informe sobre ella i còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la què deriva. En la mateixa data es comunica a la persona reclamant l'admissió provisional a tràmit de la seva Reclamació.
5. El 4 d'octubre de 2018 té entrada a la GAIP l'informe emès per la Direcció General de la Funció Pública del Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública (en endavant, DGFP). L'informe reitera els arguments esmentats en la Resolució de la sol·licitud d'accés i conclou que: *"La reclamació no qüestiona cap fonament de la Resolució de la Direcció General de Funció Pública, de 31 d'agost de 2018, que va desestimar la sol·licitud d'accés a la informació pública en entendre que no estava emparada per la Llei de transparència i que va informar la persona interessada que la petició s'adreçava a l'òrgan competent en matèria de relacions sindicals de la Direcció General de Funció Pública, per la qual cosa cal reiterar el contingut de la resolució impugnada".*
6. L'11 d'octubre de 2018 la GAIP demana l'informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) a l'empara de l'article 40.7 LTAIPBG, considerant que la informació reclamada conté dades personals protegides per la legislació de protecció de dades de caràcter personal, i tot seguit comunica a les parts que amplia el termini per resoldre, d'acord amb l'article 33.7 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP), aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol. El mateix dia, la Comissió comunica a les parts l'ampliació del termini per a resoldre en quinze dies d'acord amb l'article 42.9 LTAIPBG.
7. El 31 d'octubre de 2018 té entrada a la GAIP l'informe de l'APDCAT sobre l'adequació a la normativa de protecció de dades de l'accés que es reclama. L'informe conclou que: *"La normativa de protecció de dades de caràcter personal no impedeix l'accés del reclamant a la informació sobre l'adreça de correu electrònic corporatiu dels empleats de la Generalitat de Catalunya. El sindicat sol·licitant de la informació vindrà obligat, en la primera comunicació que adreci als empleats de la Generalitat, a informar-los dels seus drets en relació amb la protecció de les seves dades personals d'acord amb l'article 14 de l'RGPD".*

8. El 13 de novembre, a preguntes de la GAIP, el sindicat reclamant confirma que la seva pretensió d'accedir a la informació objecte d'aquesta reclamació no ha estat satisfeta tampoc per cap altra via o procediment específic de relació amb els sindicats, a què feia referència la Resolució desestimària de la DGFP contra la que es reclama.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i admissibilitat de la reclamació

L'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) estableix que les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública poden ser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant de la GAIP.

La reclamació es presenta contra una resolució desestimària de la DGFP i reuneix els requisits formals establerts per l'LTAIPBG i pel Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Sobre l'ús del procediment d'accés previst per l'LTAIPBG per part dels sindicats.

Un dels arguments esgrimits en el fonament quart de la Resolució desestimària de 31 d'agost de la DGFP és la improcedència de l'ús per part de sindicats del procediment d'accés previst per l'LTAIPBG. Tot i que en la Resolució de la DGFP contra la que es reclama no queda clar quin pes té aquesta argumentació en la desestimació, en l'informe emès per la DGFP a la GAIP amb motiu de la reclamació s'arriba a afirmar que es va desestimar la sol·licitud d'accés a la informació pública "en entendre que no estava emparada per la Llei de transparència i que va informar la persona interessada que la petició s'adreçava a l'òrgan competent en matèria de relacions sindicals de la Direcció General de Funció Pública".

Afirma la Resolució de la DGFP per fonamentar la desestimació de la sol·licitud i com a aval de la seva posició que "en relació amb l'acció sindical i el dret d'accés, els òrgans de garantia del dret d'accés a la informació s'han pronunciat en el sentit que si bé la Llei de transparència configura de forma àmplia el dret d'accés a la informació pública, del què són titulars totes les persones, incloses els membres o representants dels treballadors, dret que es pot exercir sense necessitat de motivar la sol·licitud i que solament està limitada en aquells casos en què sigui necessari per la pròpia naturalesa de la informació –derivat del què disposa la Constitució espanyola,- o per la seva entrada en conflicte amb altres interessos protegits, no s'ha de perdre de vista que aquesta norma no està pensada, en cap cas, per a exercir l'activitat sindical, que

disposa dels seus propis camins procedimentals específics i que, en últim extrem, pot ésser defensat davant els organismes d'arbitratge existents o els tribunals de justícia competents, sense que s'hagi d'utilitzar la via de la reclamació davant el consell de transparència com a mitjà usual per a l'exercici d'aquells drets de representació laboral (R/0485/2017 del Consejo de Transparencia y Buen Gobierno)".

En primer lloc, cal dir que la doctrina del *Consejo de Transparencia y Buen Gobierno* -tampoc la d'altres òrgans de garantia d'accés a la informació, aplicant les seves respectives legislacions de transparència i accés a la informació- no són vinculants per al posicionament d'aquesta Comissió, però en tot cas, admetent amb caràcter merament argumentatiu la fonamentació de la DGFP, cal fer les puntualitzacions següents: no és cert que "els òrgans de garantia" s'hagin pronunciant en el sentit que ho fa la DGFP, desestimant les sol·licituds d'accés fetes a l'empara de l'LTAIPBG per part de sindicats, pel sol fet de tenir aquesta condició. Ni tan sols és cert que, singularment, el *Consejo de Transparencia y Buen Gobierno* (CTBG) en la Resolució 485/2017 que cita i transcriu parcialment la DGFP, sostingui aquesta doctrina i avaluï la desestimació feta per la DGFP, com ho demostra el fet que aquella resolució citada és plenament estimatòria del dret del sindicat a obtenir la informació reclamada al Ministeri d'Hisenda i Funció Pública. El FJ9 de la Resolució 485/2017 CTBG que cita la DGFP comença per afirmar que l'LTAIPBG reconeix i garanteix el dret d'accés a tothom, inclosos els membres o representants de les persones treballadores, i que només podrà ser limitat per causes connectades amb la naturalesa de la informació o pel conflicte que es plantegi amb els interessos protegits d'altri. Per tant, hi queda clarament establert que la condició sindical del subjecte actiu del procediment no pot justificar la resolució desestimatòria de la sol·licitud. En el mateix FJ9 de la Resolució 485/2017 CTBG, en la part no transcrita per la DGFP, es diu literalment que la legislació de transparència i accés a la informació configuren un dret d'àmbit objectiu i subjectiu ampli i que "es fa difícil, quan no impossible, sostreure del marc de l'LTAIPBG una sol·licitud d'informació que compleixi les condicions indicades en aquesta llei". Per tant, no es pot afirmar, com fa la DGFP, que el posicionament dels òrgans de garantia del dret d'accés a la informació avaluï la desestimació de les sol·licituds d'accés realitzades a l'empara de l'LTAIPBG per part de sindicats, ans al contrari.

El que s'afirma en la Resolució 485/2017 CTBG citada per la DGFP és que no s'ha d'utilitzar com a mitjà usual la via de la reclamació davant de l'òrgan de garantia per a l'exercici dels drets a la representació laboral. Evidentment, no és la via adient per a l'empara d'altres drets relacionats amb la representació laboral diferents de l'accés a la informació, i certament seria desitjable que no esdevingui un recurs habitual i usual dels sindicats per obtenir informació relacionada amb la seva activitat. Però cal recordar que la via de reclamació és emprada quan no hi ha resposta de l'administració o quan la resposta és restrictiva del dret d'accés, de

manera que si l'Administració hagués satisfet la petició del sindicat reclamant a través "l'òrgan competent en matèria de relacions sindicals d'aquesta Direcció General de Funció Pública", al que al·ludeix el punt 2 de la Resolució de desestimació, la reclamació davant d'aquesta Comissió no s'hauria produït o no es tramitaria, per manca d'objecte.

En canvi, segons confirma el sindicat reclamant a aquesta Comissió, ni abans de la reclamació ni durant la seva tramitació, la DGFP no ha atès la seva petició, tampoc per la via de l'òrgan de relacions sindicals al què la resolució desestimària diu traslladar-li la petició, i per tant, no es pot negar al sindicat reclamant l'ús de la via de la reclamació davant d'aquesta Comissió, ni li és exigible per fonamentar-la, com pretén la DGFP, que qüestioni o rebati els fonaments de la Resolució de la DGFP de 31 d'agost de 2018, ja que, a diferència d'altres procediments de recurs, la via de reclamació de l'LTAIPBG no exigeix l'argumentació de la nul·litat de la resolució contra la que es presenta, ni tan sols la fonamentació jurídica del dret que es reclama.

3. *Sobre l'accés al llistat d'adreces electròniques del personal de la Generalitat i la protecció de dades personals.*

Una altra de les fonamentacions de la Resolució desestimària és el caràcter protegit de la informació que es reclama considerant que és una dada personal. Afirma la DGFP en la seva Resolució de desestimació que *"no es pot entendre com una sol·licitud d'accés a una dada merament identificativa a la què fa referència l'article 24.1 de la Llei de transparència i per a la cessió de la qual no cal el consentiment de la persona interessada"* i que *"la cessió dels correus electrònics dels treballadors ha de resultar de la ponderació del dret dels treballadors públics a la protecció de dades i a no rebre enviaments de contingut sindical a la seva adreça de correu electrònic (article 18.4 de la Constitució espanyola), i el dret a l'enviament de correus electrònics als treballadors de l'empresa per part d'una secció sindical, que si bé pot estar emparat en l'article 8 de la Llei orgànica de llibertat sindical, cal dirimir en seu d'acció sindical i en els termes delimitats per la jurisdicció constitucional en la Sentència 281/2005, de 7 de novembre, del Tribunal Constitucional"*.

La resolució desestimària contra la que es reclama no és clara en la justificació jurídica de la desestimació ja que, més enllà d'apuntar genèricament en el fonament 4 a que cal ponderar el dret a la protecció de dades de les persones treballadores amb el dret del sindicat a comunicar-s'hi, no motiva ni explícita com ha ponderat un i altre dret de manera que en resulti la desestimació de la sol·licitud, ni tan sols si és aquest l'element decisor de la desestimació o ho és l'altra consideració feta tangencialment en el mateix fonament 4, relativa a la improcedència de la via d'accés de l'LTAIPBG per als sindicats, analitzada en el FJ anterior.

En tot cas, considerant que la protecció de dades personals és objecte dels fonaments 3 i 4 de la Resolució de desestimació de l'accés, la GAIP ha demanat informe a l'APDCAT sobre l'adequació de la pretensió de la part reclamant a la normativa de protecció de dades personals, d'acord amb allò previst a l'article 42.8 LTAIPBG. L'informe emès per l'APDCAT en relació amb la reclamació que ara es resol recorda el seu posicionament anterior en relació amb la cessió a sindicats dels correus electrònics del personal i la interpretació i valoració de la jurisprudència constitucional (la mateixa invocada per la DGFP, la STC 281/2005) per concloure que l'accés reclamat no és contrari a la normativa de protecció de dades. Ho fa en aquests termes:

"Pel que fa a la dada de l'adreça de correu electrònic, tal com ha posat de manifest aquesta Autoritat en dictàmens anteriors (particularment, en els dictàmens CNS 12/2015, CNS 7/2012 i CNS 4/2011, disponibles al web www.apdcat.cat), de les previsions de la Llei orgànica 11/1985, de 2 d'agost, de llibertat sindical (LOLS), en quant a l'exercici del dret a la llibertat sindical per part dels sindicats més representatius (article 8) i de la doctrina constitucional existent en aquesta matèria (STC 281/2005, de 7 de novembre), es desprèn l'existència d'habilitació legal suficient per poder enviar informació de naturalesa sindical i laboral als treballadors mitjançant l'adreça de correu electrònic proporcionat per l'empresa -ja sigui l'adreça de correu electrònic propi dels treballadors o bé una llista de distribució creada a tal efecte-, sempre que es respectin els límits establerts constitucionalment.

En concret el dictamen CNS 4/2011, posava de manifest:

"(...) En aquest sentit, i partint de la base que no es compta amb el consentiment dels treballadors, escau tenir en compte les previsions de la Llei orgànica 11/1985, de 2 d'agost, de llibertat sindical (en endavant, LOLS). Aquesta llei estableix el contingut del dret de lliure sindicació en dos nivells: el contingut de la lliure sindicació dels treballadors i el contingut de la llibertat sindical de les organitzacions sindicals o sindicats de treballadors (article 2).

En relació amb l'exercici de l'acció sindical i, als efectes que interessin, convé tenir en compte especialment les previsions de l'article 8 d'aquesta llei, en concret, els seus apartats 1.c) i 2.a).

L'apartat 1.c) disposa que els treballadors afiliats a un sindicat podran, en l'àmbit de l'empresa o centre de treball, entre d'altres, rebre la informació que els remeti el seu sindicat.

Per la seva banda, l'apartat 2.a) disposa que, sens perjudici del que s'estableixi mitjançant conveni col·lectiu, les Seccions sindicals dels sindicats més representatius i dels sindicats que tinguin representació en els comitès d'empresa i en els òrgans de representació que s'hagin establert a les Administracions públiques o comptin amb delegats de personal, tindran, entre d'altres, el dret a que, amb la finalitat de facilitar la difusió d'aquells avisos que puguin interessar als afiliats al sindicat i als treballadors en general, l'empresa posi a la seva disposició

un tauler d'anuncis que haurà de situar-se en el centre de treball i en un lloc on es garanteixi el seu accés pels treballadors.

En aquest sentit, escau recordar que la doctrina del Tribunal Constitucional declara que l'activitat sindical inclou mantenir informats als treballadors en totes les qüestions que incideixin de manera directa o indirecta o que puguin tenir repercussió en les relacions laborals (STC 213/2002, d'11 de novembre).

Així mateix, cal tenir present que una lectura actualitzada de la norma legal de l'article 8 de la LOLS portaria a entendre que les seves previsions han quedat obsoletes, atesos els avenços tecnològics que han tingut lloc des del moment en què aquesta llei es va aprovar. Això pot portar a concloure que els mecanismes de comunicació que facin servir els sindicats no haurien de limitar-se als mitjans establerts en la Llei, sinó que també podrien emprar d'altres, com ara, els nous mitjans de comunicació electrònics, vinculats precisament a la seva activitat professional.

En aquest punt, escau remetre's, com bé s'apunta en l'escrit de consulta, a la Sentència del Tribunal Constitucional número 281/2005, de 7 de novembre, que ha examinat l'ús del correu electrònic d'empresa per part dels sindicats. En concret, cal tenir en compte que el Tribunal considera que:

1. El dret a informar als treballadors forma part del contingut essencial de la llibertat sindical i el sindicat pot fer-la efectiva a través dels mitjans previstos en la llei i també a través d'altres mitjans que lliurement adopti, sempre que respecti la normalitat productiva (FJ 4).
2. No existeix una obligació legal de facilitar la transmissió d'informació sindical als treballadors, afiliats o no, per mitjà d'un sistema de correu electrònic a càrrec de l'empresari (FJ 5), però si l'empresa ja disposa d'aquest mitjà, tot i que no estigui ideat per a l'ús sindical, els sindicats poden emprar-lo per transmetre notícies d'interès sindical als seus afiliats i als treballadors en general (FJ 7).
3. En qualsevol cas, l'ús del correu electrònic proporcionat per l'empresa als sindicats quedarà subjecte a una sèrie de límits, ja que el dret a la llibertat sindical, com qualsevol altre, no és un dret il·limitat (FJ 8). Aquests límits són:

"a) La comunicació no podrà perturbar la activitat normal de la empresa.

b) (...) No podrà perjudicarse el uso específico empresarial preordenado para el mismo, ni pretenderse que deba prevalecer el interés de uso sindical (...).

c) Finalmente, (...), la utilización del instrumento empresarial no podrá ocasionar

gravámenes adicionales para el empleador, significativamente la asunción de mayores costes”.

De la doctrina recollida en la sentència pot entendre's que, efectivament, la remissió de correus electrònics pels sindicats (Juntes de personal i sindicats més representatius) als treballadors d'una empresa estaria emparada pel dret a la llibertat sindical, sempre i quan, es compleixin els límits anteriorment fixats i la informació tramesa sigui de “naturalesa sindical i laboral” (FJ 8).

Cal tenir en consideració que aquestes conclusions es mantenen vigents amb l'RGPD. En aquest cas la base legítima del tractament, d'acord amb les consideracions efectuades anteriorment vindria donada pel compliment d'una obligació legal aplicable al responsable del tractament (art 6.1c) RGPD).

En definitiva, des del punt de vista de la normativa de protecció de dades existiria habilitació suficient per facilitar al sindicat sol·licitant la dada de l'adreça de correu electrònic corporatiu del personal de la Generalitat, per garantir l'exercici del dret a la llibertat sindical.”

Afirma igualment, diferint de la valoració del DGFP, que és d'aplicació al cas el règim general d'accés previst a l'article 24.1 LTAIPBG, considerant que “l'adreça de correu electrònic corporatiu, en tant que eina facilitada per l'organització per al desenvolupament de les tasques que com a empleat té encomanades, s'ha de considerar una dada identificativa relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració”, i que, per tant, “la dada de l'adreça de correu electrònic dels treballadors és una dada merament identificativa respecte de la qual predica un principi general favorable a l'accés o a la publicitat activa”. D'acord amb això, l'APDCAT declara que “existeix una base legítima pel tractament de la dada de l'adreça de correu electrònic dels empleats de la Generalitat que ve donada pel dret a la llibertat sindical”.

Tanmateix, considerant que el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de les dades personals (RGPD) estableix que, quan les dades objecte de tractament no s'han obtingut directament del titular de les dades, cal informar-lo de totes les qüestions previstes a l'article 14.1 i 14.2, en els terminis que s'hi indiquen, recorda al sindicat la seva obligació d'informar als empleats de la Generalitat afectats, en compliment de l'article 14.3.b) de l'RGPD, com molt tard en la primera comunicació que els adreçà, de que ha obtingut les seves adreces de correu electrònic, de la finalitat del tractament que portarà a terme, de la possibilitat d'exercir els seus drets, i de la resta de continguts a què fa referència l'esmentat article 14 de l'RGPD, i a facilitar-los l'exercici dels drets d'accés a les pròpies dades i a la rectificació o supressió de les mateixes, o a la limitació i oposició al seu tractament.

Conclou l'APDCAT que: “La normativa de protecció de dades de caràcter personal no impedeix l'accés del reclamant a la informació sobre l'adreça de correu electrònic corporatiu dels empleats de la Generalitat de Catalunya. El sindicat sol·licitant de la informació vindrà obligat, en la primera comunicació que adreci als empleats de la Generalitat, a informar-los dels seus drets en relació amb la protecció de les seves dades personals d'acord amb l'article 14 de l'RGPD”.

D'acord amb el posicionament de l'APDCAT, no queda justificada la limitació de l'accés per la protecció de dades personals i s'ha d'estimar la reclamació, declarant el dret del sindicat a obtenir la relació de correus electrònics corporatius del personal, amb les condicions i sota les obligacions establertes per al sindicat a l'article 14 RGPD i referides en el paràgraf anterior.

4. Seguiment de l'execució.

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que *“l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió”*. Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst pels articles 48 i 49 RGAIP i per l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix l'obligació de facilitar la informació dins del termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment, i que la desatenció d'aquest requeriment pot donar lloc a l'exigència de responsabilitats en el marc del règim sancionador previst a la mateixa llei. Concretament, a la vista de la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, la desatenció dels requeriments d'aquesta Comissió constitueix una infracció qualificada de molt greu que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG. Amb aquesta finalitat, l'article 49.2 RGAIP preveu que la Comissió n'informi als òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos per l'Administració i que se n'hi faci difusió mentre duri l'incompliment.

5. *Publicitat de les resolucions de la GAIP.*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal electrònic de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 15 de novembre de 2018, resol per unanimitat:

1. Estimar la reclamació 320/2018 i declarar el dret del sindicat reclamant a obtenir les adreces de correu electrònic corporatiu de tot el personal de la Generalitat, distingint entre el personal funcionari i laboral i classificats per departaments i organismes.
2. Requerir al Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública, a través, si escau, de la Direcció General de la Funció Pública, a facilitar-ne l'accés al sindicat reclamant dins del termini dels quinze dies següents a la notificació d'aquesta Resolució.
3. Requerir al Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública a informar a la GAIP de l'òrgan o la persona responsable de l'execució d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per al seu compliment, dins del termini de quinze dies.
4. Convidar el sindicat reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta Resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
5. Recordar al sindicat reclamant l'obligació d'informar als empleats de la Generalitat afectats, en la primera comunicació que els adreci, que ha obtingut les seves adreces de correu electrònic, de la finalitat del tractament que portarà a terme, de la possibilitat d'exercir els seus drets, i de la resta de continguts a què fa referència l'esmentat article 14 de l'RGPD, i a facilitar als empleats de la Generalitat l'exercici dels drets d'accés a les dades pròpies i a la rectificació o supressió d'aquestes dades, o a la limitació i oposició al seu tractament.

6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 320/2018 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 15 de novembre de 2018

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i comencen, si no s'especifica altra cosa, a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per part de l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.